

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

nedjeljom i svetkovinom: 7, 8.30, 10, 11.30 i 18.30
blagdanom: 7, 10 i 18.30
radnim danom: 7 i 18.30

MOLITVENI SUSRETI:

- Svakog jutra za vrijeme sv. mise moli se Jutarnja molitva Crkve - Casoslov.
- Utorkom u 18.20 prije večernje sv. mise moli se antunovska pobožnost.
- **Četvrtkom nakon večernje mise je euharistijsko klanjanje.**

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme potražite svećenika u sakristiji ili knjižari.
- Nakane svetih misa možete naručiti u sakristiji (prije ili poslije sv. mise).
- FRAMA ima susrete petkom u 20 sati.
- MJEŠOVITI ZBOR ima probe pjevanja srijedom nakon večernje svete mise.

„Više ćemo voljeti ljude ako najviše volimo Isusa“

Izdaje: Franjevački samostan Presvetog Trojstva, Trg sv. Trojstva 1, 35 000 Sl. Brod, Tel. 035/777-777
Odgovara: i uređuje: fra Klaudio Milohanović, gvardijan
Svo o našem samostanu i druge informacije možete potražiti na: <http://www.franjevaccki-samostan.hr>

13. NEDJELJA KROZ GODINU

28. LIPNJA 2020.

KALENDAR TJEDNA

IMENDANI

Ponedjeljak	29.6.	SV. PETAR I PAVAO	
Utorak	30.6.	sv. Prvomučenici sv. Rimske crkve.....	Rajmund
Srijeda	1.7.	bl. Antun Rozmini.	Predrag, Estera
Četvrtak	2.7.	sv. Ivan Franjo Regis	Oton, Višnja
Petak	3.7.	sv. Toma apostol	Tomislav, Rajmund
Subota	4.7.	sv. Elizabeta Portugalska.....	Elza, Laura
Nedjelja	5.7.	14. NEDJELJA KROZ GODINU	

- › Nakon večernje svete mise u 19:30 je koncert gudačkog kvarteta RUCNER. Organizatori koncerta su KKD-IBM i Franjevački samostan.
- › Kroz ovaj tjedan svete ispovijedi bit će samo prije i nakon svetih misa.
- › Preporučamo vam vjerski tisak: novi broj Glasa Koncila i ostale časopise, a u našoj knjižari možete nabaviti knjige, nabožne predmete... Na izlazu iz crkve imate listić „Obavijesti“ naše crkve kojeg možete uzeti.

Božja

Riječ

...riječ o Riječi...

2Kr 4,8-11.14-16a; Ps 89,2-3.16.19; Rim 6,3-4.8-11;

Mt 10,37-42

KREPOST PRIMANJA ILI PRIHVAĆANJA DRUGOGA

Šunamki koja ga je velikodušno i gostoljubivo primila, prorok Elizej, iskazuje svoju zahvalnost izmolivši joj da postane majka, da doživi radost kojoj se više nije nadala. Elizej je živio u 9. st. Prije Krista. Duboko je označio Izraelovu povijest. Gostoljubivost koju mu je ponudila Šunamka puna je finoće i nesebičnosti. Žena neće ostati bez nagrade. Na nagovor svoga sluga Gehazija, Elizej je od Boga izmolio da ova obitelj bez djece, doživi uslišanje svojih molitava. Izvanredno sugestivan izvještaj. Zaista, gostoljubivost u očima Božjim ima veliku vrijednost kad je tako velikodušno nagrađena! Ali, da li u našem životu, opterećenom tolikim obavezama, ima mjesta za gostoljubivost? Da li ima mjesta za prijateljstvo, za uslužnost, za spremnost, za nesebičnost? Sv. Pavao naučava da ako smo krštenjem suokopani s Kristom, s njime ćemo i uskrsnuti kako bi nam bio omogućen pristup tajanstvenom zajedništvu po kojem ćemo biti dionici samoga Božjega života. Sv. Pavao ovdje daje jedan primjer krsne kateheze: kršteni umire grijehu, ali samo zato da bi mogao živjeti u milosti i potom uskrsnuti u slavi. Ovdje na zemlji oslobođenje od grijeha nikada neće biti posvemašnje. Napor, uz podršku milosti, mora se odvijati kroz čitav život, da se iskorijene klice smrti, da bismo bili živi danas, a uskrsli sutra. Velika je iluzija misliti da nas krštenje automatski postavlja na putove spasenja, kao da je ono neko osiguranje za čitav život od svih opasnosti. Naprotiv, apsolutno je nužno da nastojimo da u Kristu živimo pravi život djece Božje. Ići za Kristom je veoma zahtjevno.

Sam Isus govori o tim obavezama: ljubiti njega iznad svega, odreći se vlastitoga života, prepoznati ga i prihvatiti u osobi drugih, posebno u najbjeđenijima. Da bismo bili dostojni slijediti Krista, potrebno je da budemo sposobni njemu podrediti svaki drugi osjećaj, pa i onaj najprirodniji; moramo biti spremni ići za njim na putu prema Kalvariji da bismo s njime umrli. Da bismo ga bili dostojni, moramo ga znati prepoznati u osobi najmanjih, primiti kako bismo primili njega samoga otvorivši mu vrata srca. Da nam se možda Kristovi zahtjevi ne čine pretjeranima? Ali, tko je od njega više ljubio, od jaslica do križa? Zatim, žrtvovati za nj svoj život, ne znači li naći pravi život? Čitanja današnje nedjelje daju nam priliku da progovorimo o “kreposti primanja ili prihvaćanja”. U prvom čitanju mogli smo se diviti gostoljubivosti Šunamke prema proroku Elizeju. U Evanđelju nam Isus kaže: “Tko vas prima, mene prima”. - Prihvaćanje “na vratima”. Prihvaćanje je čitava umjetnost. Istočnjaci su u tome majstori i Šunamka je primjer za to. Fino, nenametljivo primanje; nikakva hladnoća ili namještenost. I to prihvaćanje “na vratima” ne tiče se samo dopustiti nekome da uđe i da mu se ponudi smještaj, nego se odnosi i na druga dobra djela koja možemo učiniti onima koji pokušaju na naša vrata: ponuditi im odjeću ako treba, malu pomoć, savjet, saslušati pritužbu, nešto poduzeti ... - Prihvaćanje duhom. Radi se o suosjećanju s kojim nastojimo ući u mentalitet drugih, makar taj mentalitet bio drugačiji od našega. Na pr. Roditelji da pokušaju ući u mentalitet svoje djece, da pokušaju razumjeti i dijeliti njihova gledišta; dobro bi bilo kad bi kršćani, umjesto da kritiziraju one koji s njima ne dijele vjeru, nastojali otkriti razloge kojima oni opravdavaju svoj stav. Tako se ponašati, znači obogaćivati nas same. - Prihvaćanje srcem. Prva se dva načina primanja, odnosno prihvaćanja, mogu ostvariti samo prihvaćanjem srcem, budući da prihvaćati znači darivati sebe; znači odricati se komotnosti i svoga mira da bismo se posvetili drugima. Takvo se darivanje ne može dogoditi bez pokreta srca, ako nema izraza unutarnjeg prihvaćanja koji se sastoji iz nesebičnosti i čiste ljubavi.